

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/539/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6411208168
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6411208168.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa: Mestský bytový podnik Kremnica, Dolná 49/21, 967 01 Kremnica, IČO: 00634336, zastúpený advokátkou JUDr. Evou Považanovou, Advokátska kancelária so sídlom Jiráskova 400/21, Žiar nad Hronom, proti odporcovi: v 1. rade M. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., Y. armády XXX/XX, odporkyni v 2. rade M. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., Y. armády XXX/XX, občania SR, o vypratanie bytu, na odvolanie odporcov zo dňa 18. 03. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/169/2011-73 zo dňa 21. 01. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 69,91 € a zaplatiť ich na účet právnej zástupkyne navrhovateľa do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade vypratať byt č. X vo vchode č. XX na prízemí bytového domu so súpisným číslom XXX, postavený na R. parcele XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², zapísaný na LV č. XXXX pre k. ú. C. v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade boli zaviazaní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 493,37 € a zaplatiť ich k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. Evy Považanovej, Jiráskova 400/21, Žiar nad Hronom, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol: „Navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 4.7.2011 žiadal, aby súd rozkazom na plnenie uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť vypratať byt č. 2, nachádzajúci sa vo vchode č. XX, na prízemí bytového domu so súpisným číslom XXX, ktorý je postavený na R. parcele č. XXXX spolu s príslušenstvom bytu na ul. Y. v C., zapísaný na LV č. XXXX z dôvodu, že tento užívajú odporcovia bez právneho dôvodu, nakoľko rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 6.9.2001 č.k. 9C/880/01-18 bolo privolené k výpovedi z nájmu bytu odporcov v 1. a 2. rade a odporcovia potom, čo im uplynula lehota na vypratanie, byt nevypratali.

O tomto návrhu súd rozhodol rozsudkom zo dňa 15.12.2011 č. k. 6C/169/2011-37 tak, že uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť vypratať predmetný byt a nahradiť navrhovateľovi trovy konania. V dôsledku odvolania odporcov Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 17.05.2012 č. k. 13Co/78/2012-49 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia poukázal

na to, že odporcom už bola určená povinnosť byť vypratať v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu. Nájomcovia, ktorí majú povinnosť byť vypratať majú uzavrieť zmluvu o bytovej náhrade do 30 dní od doručenia písomného vyhlásenia o zabezpečení bytovej náhrady. Ak nájomnú zmluvu bezdôvodne neuzavreli, ich nárok na bytovú náhradu zanikol. Zánik na bytovú náhradu je viazaný výlučne na skutočnosť bezdôvodného neuzavretia nájomnej zmluvy predmetom ktorej je zabezpečenie bytovej náhrady. Táto otázka môže byť sporná a treba o nej rozhodnúť nie ako o predbežnej otázke, ale v konaní o určenie, že povinnosť vypratať byť nie je viazaná na zabezpečenie náhradného bytu.

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Potom, čo bola vec zrušená a vrátená na ďalšie konanie, súd odkázal navrhovateľa na podanie určovacej žaloby o tom, že povinnosť vypratať byť odporcov nie je viazaná na zabezpečenie náhradného bytu. O tejto žalobe rozhodol Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 22.11.2012 rozsudkom č. k. 12C/76/2012-23 tak, že určil, že povinnosť odporcov v 1. a 2. rade vypratať byť číslo 2, vo vchode č. XX na prízemí bytového domu č. XXX na ul. Y. armády v C., nie je viazaná na zabezpečenie náhradného bytu. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/214/2013-43 zo dňa 28.05.2013.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a to pripojeným rozsudkom tunajšieho súdu 9C/880/01, 12C/76/2012 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/214/2013-43 a zistil nasledovný stav veci :

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 9C 880/01-18 zo dňa 6.9.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co 2508/2001-35 zo dňa 5.2.2002 súd privolil k výpovedi z nájmu bytu odporcov v 1. a 2. rade, nachádzajúceho sa v C. na ul. Y. XXX/XX, a to bytu č. X pozostávajúceho z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva, s tým, že nájomný pomer odporcov končí posledným dňom tretieho mesiaca nasledujúceho od prvého dňa kalendárneho mesiaca po právoplatnosti rozhodnutia. Odporcom bola uložená povinnosť vypratať byť v lehote 15 dní po zabezpečení náhradného bytu a zároveň im bola uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Navrhovateľ zaslal odporcom vyhlásenie o zabezpečení náhradného bytu zo dňa 13.01.2009. Išlo o byť tretej kategórie, pozostávajúci z jednej miestnosti, chodby a príslušenstva. Uvedenú zmluvu prevzali obidvaja odporcovia, čo potvrdili podpisom na doručenke. Byt boli aj pozrieť, bola to však len jedna izba o rozmere X x 4 m, bola dosť v dezolátnom stave, preto sa rozhodli, že byť nezoberú, nakoľko je malý.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní zotrvala na podanom návrhu, žiadala mu v celom rozsahu vyhovieť, pretože odporcovia užívajú byť bez právneho dôvodu a za byť neplatia . Poukázala na to, že v dôsledku rozhodnutia Okresného súdu v Žiari nad Hronom bol nájomný pomer ukončený a keďže odporcovia odmietli prijať bytovú náhradu, ktorá im bola zo strany mesta ponúknutá, žiadala, aby im bola uložená povinnosť byť vypratať bez náhradného ubytovania, tak ako to bolo rozhodnuté v konaní sp. zn. 12C/76/2012.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporcovia v 1.a 2. rade užívajú predmetný byť bez právneho dôvodu, potom čo bol ukončený nájomný vzťah medzi účastníkmi konania a nová nájomná zmluva uzavretá nebola. Zo strany navrhovateľa bolo preukázané, že odporcom zabezpečil náhradný byť v zmysle vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom, ktorý však odporcovia odmietli prevziať, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi ani sporná nebola. Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom 12C/76/2012-23 zo dňa 22.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej

Bystrici č. k. 13Co/214/2013-43 zo dňa 28.05.2013 súd určil, že povinnosť odporcov v 1. a 2. rade vypratať byt číslo 2, vo vchode 43 na prízemí bytového domu č. súpisné XXX, na ul. Y. v C. nie je viazaná na zabezpečenie náhradného bytu. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil odporcom povinnosť vypratať predmetný byt v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd preto zaviazal odporcov v 1. a v 2. rade zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 99,50 € a trov právneho zastúpenia 393,87 €.

Právna zástupkyňa navrhovateľa v písomnom podaní zo dňa 21.01.2014 vyčíslila trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 393,87 €.

Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a to za štyri úkony právnej služby po 57,- €/1 úkon (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby na súd, vyjadrenie k odporu zo dňa 03.11.2011 a účasť na pojednávaní dňa 15.12.2011) a 4 x režijný paušál po 7,41 € za rok 2011, spolu 29,64 €, 1 úkon právnej služby vo výške 58,69 € za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 27.02.2012, 1 x režijný paušál vo výške 7,63 € za rok 2012 a 1 úkon právnej služby vo výške 61,87 € za účasť na pojednávaní dňa 21.01.2014 a 1 x režijný paušál vo výške 8,04 €, všetko podľa § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. a/, b/, c/ a § 16 ods. 3 vyššie citovanej vyhlášky“.

Proti rozsudku odvolanie podali odporcovia. Žiadali rozsudok okresného súdu č. k. 6C/169/2011-73 zo dňa 21. 01. 2014 zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Uviedli, že sú rodina v hmotnej núdzi a nemajú finančné prostriedky, preto žiadajú o odpustenie trov, prípadne o ich zníženie.

Nesúhlasia s rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom, nakoľko nevychádza zo skutkového stavu, nepreveril skutočnosti prečo neprevzali náhradný byt a neakceptuje ich dôvody a argumentáciu.

Im nebol zabezpečený náhradný byt v požadovanej kvalite t. j. primeraný. Dostali ponuku na uzavretie nájomnej zmluvy v náhradnom byte, ale predmetný byt nevyhovoval podmienkam na bývanie. Byt bol v dezolátnom stave. Pozostával z jednej obytnej miestnosti, ktorá slúžila aj ako kuchyňa v rozlohe X,X mX, chodba o ploche X,X m2, špajza X m2 a WC X,X m2. Celková plocha XX,X m2 bez kúpeľne. Z uvedeného vyplýva, že pre 5 člennú rodinu aj z ľudského hľadiska bol byt neprimeraný. V období keď im bol byt ponúknutý, boli tri deti žiakmi ZŠ a SOŠ. Podľa odvolateľov by mal byt spĺňať také náležitosti ako predchádzajúci.

Náhradný byt nezabezpečoval dôstojné bývanie a preto ho neprevzali. Boli v očakávaní ponuky iného primeraného a vyhovujúceho náhradného bytu. Podľa nich je potrebné zohľadniť a prihliadnuť aj na skutočnosť ako je problém zamestnanosti, hlavne občanov rómskeho pôvodu, od čoho sa odvíja ich životná úroveň v nadväznosti na plnenie platieb za užívanie bytu. Sú si vedomí ich záväzku za služby a užívanie bytu, výšku záväzku nespochybujú. Ich snahou je záväzok vyrovnáť a vysporiadať hneď po získaní zamestnania tak ako v predchádzajúcich obdobiach.

Oni sú rodina, ktorá žije riadnym usporiadaným životom, dodržiava zásady spoločenského života, neholduje alkoholu a ako rodina sa viac rokov nachádzajú v hmotnej núdzi z titulu pracovných príležitostí v stavebnej činnosti najmä počas zimného obdobia.

Z predložených príloh o poberaní sociálnych dávok ako aj čiastočného invalidného dôchodku je preukázateľné, že nie je možné uspokojiť základné potreby pre štvorčlennú rodinu. Zároveň je potrebné zohľadňovať aj aspekty zdravotného stavu manželky, ktorá potrebuje zvýšené náklady na úhradu liekov, zdravotnej starostlivosti.

K podanému odvolaniu sa navrhovateľ vyjadril. Žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť. Zároveň žiadal zaviazat' odporcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 69,91 €.

Navrhovateľ pokladá odvolanie odporcov v 1. a 2. rade za účelové, smerujúce k tomu, aby mohli čo najdlhšie byť prvej kategórie, za ktorý neplatia nájomné a ani preddavky za plnenia poskytované s užívaním tohto bytu, čo najdlhšie užívať. V súčasnosti dlhujú na zálohových platbách približne 600 €. Tvrdenie, že náhradný byt bol pre nich nevyhovujúci a údajne v čase jeho zabezpečenia sa starali o 3 školopovinné deti, nie sú pravdivé. V roku 2009 keď im bol náhradný byt zabezpečený v ich spoločnej domácnosti bývali tri dospelé deti a je predpoklad, že boli aj zárobkovo činné. Syn O. mal XX rokov, dcéra M. XX rokov a syn M. 20 rokov. K uzavretiu nájomnej zmluvy na náhradný byt nepristúpili len z dôvodu, že im vyhovuje bývať v byte veľkej podlahovej plochy bez toho, aby si plnili úhradové povinnosti voči vlastníkovi nehnuteľnosti. O neplatenie nájomného sa s odporcami sporí od doby ako im bol terajší byt daný do užívania. Odporcovia neuvádzajú pravdivé údaje ani o výške príjmov celej rodiny. Odporca v čase keď bol dobrovoľne nezamestnaný pracoval bez pracovnej zmluvy, ktorú skutočnosť priznal v konaní 6C/169/2011 začatom na Okresnom súde Žiar nad Hronom. Je predpoklad, že takou istou formou si zarába aj v súčasnosti. K príjmom ostatnej rodiny sa nevyjadril. Vzhľadom na ich vek je nutné konštatovať, že majú príjmy buď zo zárobkovej činnosti alebo poberajú dávky od štátu.

Neobstoja ani námietky odporcov voči zabezpečeniu náhradného bytu. Nájomný pomer odporcov sa skončil z dôvodu, že hrubo porušovali povinnosti vyplývajúce pre nich z nájmu bytu. V tom čase mali odporcovia tri maloleté deti a preto navrhovateľovi bola súdom uložená povinnosť zabezpečiť odporcom náhradný byt. Náhradný byt v tomto prípade postačovalo poskytnúť v horšej kvalite, menšej obytnej ploche, resp. aj mimo obce, v ktorej sa nachádza vypratávaný byt (§ 712a ods. 4 OZ). V roku 2009, keď im bol náhradný byt zabezpečený už odporcovia nemali v starostlivosti maloleté deti. Požiadavka na zabezpečenie bytu primeraného s ohľadom na vyššie uvedené sa javí ako nepochopiteľná. Naviac, už v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/76/2012-23 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/214/2013-43 zo dňa 28. 05. 2013 bolo súdom určené, že povinnosť odporcov v 1. a 2. rade vypratať byt nie je viazaná na zabezpečenie náhradného bytu.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Predmetom rozhodovania v súčasnej dobe už nie je otázka zabezpečenia náhradného bytu a toľž nie jeho primeranosti, ale iba otázka povinnosti vypratania bytu.

Z rozsudku okresného súdu je zrejmé, že všetky zákonné dôvody a predpoklady na vyhovie návrhu navrhovateľa boli dané, preto rozsudok okresného súdu vo veci samej je potrebné považovať za správny.

Pokiaľ odvolanie odporcov smerovalo proti k uloženej povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania tvrdiac, že sú rodinou v hmotnej núdzi, nemajú finančné prostriedky, je potrebné konštatovať:

Skutočné osobné a majetkové pomery odporcov jednoznačne preukázané neboli.

Inak účelom ustanovenia § 150 ods. 1 OSP je umožniť súdu zmierniť v dôsledku právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, otvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynula z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon však vyžaduje pre

realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takých prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery u oboch účastníkov.

Je však bezpochyby nutné prihliadať na postoj účastníkov v konaní a prípadne iné okolnosti ak tak možno dôjsť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnému účastníkovi alebo o nepriznaní čiastočnom a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Treba zdôrazniť, že v konkrétnom spore právo plne svedčí na strane navrhovateľa, pretože vyhovaniu návrhu podmieňuje nie len zákon, ale aj okolnosti, ktoré sú účastníkom známe a ich výklad je zrozumiteľný.

Neobstojí tvrdenie o tom, že odporcovia mali v čase pridelenia náhradného bytu maloleté deti. Ich deti boli už plnoleté a právo užívať byt týchto detí bolo odvodené od práva rodičov. Navyiac právo užívania bytu bolo už právoplatne odporcom zrušené a tak trovy konania v tomto spore v skutočnosti vznikli iba preto, že odporcovia návrhu odporovali. Za tejto situácie však neprichádza do úvahy použitie ust. § 150 ods. 1 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

S poukazom na ust. § 224 ods. 1 a ust. § 142 ods. 1 OSP je tu daný aj dôvod na uloženie povinnosti odporcom nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Tieto pozostávajú z jedného úkonu advokáta a 61,87 €, 1 x réžia a 8,04 € a výdavky počítané podľa vyhlášky č. 655/2004 v platnom znení.

Odporcovia sú teda povinní zaplatiť navrhovateľovi na trovách odvolacieho konania sumu 69,91 € na úkor právneho zástupcu navrhovateľa.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.